

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. G.** ,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu  
13 listopada 2025 r.  
wniosku Sądu Okręgowego w Gliwicach  
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,  
na podstawie art. 37 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł**  
**nie uwzględnić wniosku.**

## UZASADNIENIE

Pierwotnie do Sądu Rejonowego w Gliwicach wpłynął złożony przez r.pr. A. S. , jako pełnomocnika pokrzywdzonego B. K. , subsydiarny akt oskarżenia przeciwko M. G. , oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Z uwagi jednak na niewłaściwość rzeczową, niniejszą sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach, jako właściwemu miejscowo i rzeczowo oraz zarejestrowano pod sygnaturą IV K 243/22.

Postanowieniem z 18 września 2025 r. Sąd ten zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadniając wniosek wywiódł, że „W sprawie oskarżony M. G. stanął pod ww. zarzutem polegającym na tym, że w dniu 30 czerwca 2018 r. w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pokrzywdzonego B. K. do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie oskarżonemu pożyczki pieniężnej w kwocie 300.000 zł, poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z tegoż zobowiązania. Co istotne i co wynika z akt sprawy,

głównymi                                          świadkami

w przedmiotowej sprawie są czynny adw. X.Y. oraz jego siostra J. M. , zaś oskarżony to jego szwagier. Według ustaleń, X.Y. nie tylko miał sporządzać wszystkie dokumenty związane z przedmiotową pożyczką, ale również miał aktywnie zachęcać pokrzywdzonego do jej udzielenia.

Z relacji pokrzywdzonego B. K. wynika, że to właśnie X.Y. , działając z własnej inicjatywy, przekonywał go o stabilnej sytuacji finansowej oskarżonego oraz o krótkoterminowym charakterze zobowiązania, które miało zostać spłacone w ciągu 6-8 tygodni. J. M. również brała udział w rozmowach dotyczących pożyczki, wspierając zapewnienia swojego męża — oskarżonego. Pokrzywdzony podkreślił, że zdecydował o udzieleniu środków głównie na podstawie rekomendacji X.Y., którego zna zarówno z relacji zawodowych, jak i osobistych.”

Następnie wskazał, że „Kolejni wyznaczani przez SLPS sędziowie referenci składali wnioski o wyłączenie od rozpoznania sprawy z powołując się na relacje łączące ich z adw. X.Y. . Dotychczas uwzględniono wszystkie wnioski o wyłączenie sędziów w osobach B. K. , A. C. , S. S. , K. F. , A. Z. i A. C. .”

W podsumowaniu, wniosek o przekazanie sprawy innemu sądowi motywował faktem, iż w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania świadkiem jest spowinowacony z oskarżonym M. G. - adw. X.Y. , pozostający w ścisłych kontaktach zawodowych i towarzyskich z sędziami tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób

obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9 -10, poz. 68 i 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w Gliwicach, a mianowicie świadkiem w rozpoznawanej sprawie jest spowinowacony z oskarżonym M. G. - adw. X.Y. , który pozostaje w ścisłych kontaktach zawodowych i towarzyskich z sędziami tego Sądu.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego w Gliwicach taka sytuacja w odbiorze społecznym nie mogłaby wywołać przekonania o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Okręgowego w Gliwicach. Adwokat X.Y. występuje bowiem w niniejszej sprawie jako świadek, a nie jako strona postępowania. Ma on zatem obowiązek składania zgodnych z prawdą zeznań, a rolą Sądu Okręgowego w Gliwicach jest ich ocena i analiza pod kątem całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Autorytet i powaga wymiaru sprawiedliwości niewątpliwie wymagają, aby Sąd ten nie popadał w wątplenie co do własnych kompetencji w zakresie przeprowadzenia rzetelnego postępowania z powodów prezentowanych we wniosku. Realia przedstawionej przez Sąd Okręgowy w Gliwicach sprawy nie nakazują zatem przyjęcia, że względ na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Za uwzględnieniem wniosku nie mogły także przemawiać bliskie kontakty sędziów Sądu Okręgowego w Gliwicach z adw. X.Y. . Ewentualne znajomości zawodowe i towarzyskie sędziów z innymi osobami, występującymi w konkretnej sprawie w charakterze świadków, nie mogą być w ogóle rozważane na gruncie art. 37 k.p.k.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

